

Sygn. akt VIII U 1217/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r. w Gliwicach

sprawy M. S. (1) (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanej J. S.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania M. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 maja 2016 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od odwołującej M. S. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 2.400zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt VIII U 1217/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, tj. emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe ubezpieczonej M. S. (1) od 4 listopada 2015r.

z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek K (...) J. S. stanowi kwota 2,250 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w toku postępowania wyjaśniającego ustalił, iż ubezpieczona dnia 4 listopada 2015r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek K (...) J. S. na stanowisku eksperta ds. zakupu i sprzedaży sprzętu sportowego. Była zatrudniona na pełen etat, wynagrodzenie ustalono na kwotę 4.500zł brutto. Pracę wykonywała do

dnia 4 stycznia 2016r. kiedy to z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży przeszła na zwolnienie lekarskie. Odwołująca wystąpiła następnie o wypłatę zasiłku chorobowego w łącznej kwocie 8.607,76zł (hipotetyczna wysokość zasiłku macierzyńskiego od wskazanej podstawy wynosiłaby łącznie 18.847,92zł). Przy tym organ wskazał, iż płatnik składek został zgłoszony jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego z podstawą wymiaru składki w wysokości 3.210,65zł, przy czym po powstaniu niezdolności płatnik składek nie zatrudnił innej osoby, a wszystkie czynności wykonywała osobiście J. S.. Organ zakwestionował zajmowane przez odwołującą stanowisko eksperckie, wskazując iż było to zwykle stanowisko sprzedawcy. Zdaniem organu rentowego okoliczności sprawy wskazują, że ustalenie wynagrodzenia w tej wysokości służyło jedynie do zapewnienia ubezpieczonej wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, bowiem sytuacja finansowa i organizacyjna ww. zakładu pracy nie pozwalała na zatrudnienie pracownika z tak wysoką podstawą wymiaru składek. ZUS powołując się na treść art. 58 k.c. zakwestionował ważność uzgodnień stron umowy o pracę w zakresie dotyczącym ustalenia wysokości wynagrodzenia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona. Wniosła ona o zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie, że podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy o pracę u płatnika składek z podstawą wymiaru składek 4,500zł brutto. Ubezpieczona podniosła, iż stanowisko ZUS jest dla niej krzywdzące, gdyż pracę wykonywała z należytą starannością, a ponadto powołała się na zasadę swobody umów stosującą się również do ustaleń stron dotyczących warunków umowy o pracę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. ZUS argumentował, że odwołująca nie przedstawiła żadnych dowodów odnośnie wykonywanej przez nią pracy uzasadniających zwiększenia wynagrodzenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca M. S. (1), ur. (...) w K., ukończyła studia magisterskie na kierunku: wychowanie fizyczne i taniec na Akademii Wychowania Fizycznego im. J. K. w K. (załączony do akt dyplom ukończenia studiów wystawiono na nazwisko panięnskie – M. S. (2)).

J. S. pracuje jako nauczyciel na 1,5 etatu w Gimnazjum nr 3 w K. za wynagrodzeniem 3.500zł netto. Od roku 1992 prowadzi własną działalność gospodarczą – firmę K (...) z siedzibą w K. przy ul. (...) zajmującą się handlem zimową odzieżą sportową, sprzętem sportowym oraz galanterią skórzaną. W ramach działalności wystawia również towary w internetowym serwisie aukcyjnym Allegro.pl (wykaz – k. 9-18). Ze względu na sezonowy charakter oferowanych produktów płatnik składek w latach 2011-2015 zawieszał działalność sklepu, najczęściej w miesiącach od kwietnia do listopada (dowód – pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. z dnia 22 kwietnia 2016r.). J. S. od początku prowadziła działalność samodzielnie, w latach 1999-2001 zatrudniła na stanowisko sprzedawcy w sklepie (...) za wynagrodzeniem 210 zł. Zainteresowana do godziny 15.00 pracuje w szkole, zaś od 15.00 do 17.30 sprzedaje w sklepie. Również mąż odwołującej jest zatrudniony jak nauczyciel na 1,5 etatu otrzymując wynagrodzenie w wysokości 3.500 zł netto miesięcznie .

Odwołująca, córka płatnika składek, w okresie od 1 kwietnia 2014r. pracowała w (...) Sp. z o.o. gdzie była zatrudniona na umowę o pracę na czas określony do dnia 30.06. (...) na pełny etat na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego i zajmowała się sprzedażą internetową, w tym również założeniem strony internetowej. Do jej zadań należała obsługa magazynu sklepowego, nadzór nad towarem, obsługa sklepu internetowego i aukcji na portalu Allegro.pl, obsługa klientów, wystawianie faktur, kontrola jakości, nadawanie przesyłek itp. Firma zajmowała się sprzedażą sprzętu RTV i AGD. Odwołująca otrzymywała wynagrodzenie w wysokości stawki minimalnej, tj. 1.750zł brutto. Wypowiedziała tę umowę ze skutkiem rozwiązującym na dzień 31,maja 2015r. Od maja 2015r. odwołująca podjęła pracę na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) z siedzibą w G., którą następnie przedłużała – były to umowy na okres 3 miesięcy. Ubezpieczona pracowała jako trenerka tenisa, co stanowiło pracę zgodną z jej wykształceniem, za wynagrodzeniem w wysokości 20zł za godzinę, co przy ilości świadczonej przez nią pracy przynosiło zarobek w wysokości ok. 2.000 zł netto na miesiąc. Na początku września 2015r. odwołująca dowiedziała się, że jest w ciąży. Pracę jako trener kontynuowała do grudnia 2015r., jednak już w niższym wymiarze. M. S. (1) we wrześniu

2015r. dowiedziała się o ciąży. Dnia 4 listopada 2015r. z inicjatywy zainteresowanej doszło do zawarcia umowy o pracę pomiędzy odwołującą M. S. (1) a płatnikiem składek, J. S., matką odwołującej. Pracodawczyni została poinformowana przez odwołującą o ciąży przed zawarciem umowy. Odwołująca została zatrudniona na stanowisku eksperta ds. zakupu i sprzedaży sprzętu sportowego z wynagrodzeniem 4500 zł miesięcznie. Ze względu na posiadane doświadczenie w sprzedaży internetowej nabyte w firmie (...) praca odwołującej na rzecz K (...) polegała na utworzeniu strony – sklepu internetowego oraz jego prowadzeniu, co polegało m. in. robieniu zdjęć produktów, wystawianiu i opisywaniu ich na cele sprzedaży, również na internetowym portalu aukcyjnym Allegro.pl, wystawianiu paragonów fiskalnych, pakowaniu i wysyłaniu towarów za pośrednictwem Poczty Polskiej i InPost, nawiązywaniem kontaktów z potencjalnymi kontrahentami, ustalanie cen towarów, kontrola stanów magazynowych. Przed zatrudnieniem odwołująca przeszła odpowiednie badania lekarskie (wstępne). Odwołująca rozpoczęła świadczenie pracy w dniu zawarcia umowy. Utworzenie strony internetowej sklepu zajęło odwołującej około tygodnia pracy w wysokości 8 godzin dziennie, kilka dni sama stworzyła szablon potrzebny do wystawiania rzeczy w sklepie internetowym, gdzie oprócz dotąd sprzedawanej odzieży sportowej dołączyła sprzedaż galanterii skórzanej. Po stworzeniu takiego szablonu osoba wykształcona, potrzebuje 1-2 dni celem przyuczenia się do wystawiania rzeczy w sklepie internetowym. Zainteresowana nigdy nie prosiła córkę aby ta nauczyła ją wystawiać rzeczy w sklepie internetowym i podczas jej długotrwałego zwolnienia lekarskiego do chwili obecnej nigdy nie starała się w jej miejsce zatrudnić innego pracownika. Ponadto w ramach zawartej umowy o pracę odwołująca prowadziła również sklep stacjonarny w K., przejęła wszelkie obowiązki zainteresowanej z tym związane. Dzięki temu sklep było otwarty przez cały dzień, od 8.00 do 16.00, a zainteresowana mogła ograniczyć się jedynie do pracy w szkole. W sklepie stacjonarnym sprzedawano jedynie odzież sportową, przez Internet również galanterię skórzaną. Odwołująca przez cały okres pracy wpisywała się na listę obecności pracowników (lista dołączona do akt). M. S. otrzymywała wynagrodzenie w formie gotówki każdego ostatniego dnia miesiąca w wysokości: listopad 2015r. – 4.050zł brutto, grudzień 2015r. – 4.500zł brutto, styczeń 2016r. – 3.199,40zł brutto, luty 2016r. – 647zł brutto (dowód – lista płac). Jak wynika z pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. z dnia 14 września 2016r., J. S. złożyła za lata 2014 i 2015 roczne zeznania podatkowe i wykazała za rok 2014 dochód w wysokości 62.192,48zł, z kolei za rok 2015 dochód w wysokości 62.794,19zł. Jest to łączny jej dochód z tytułu umowy o pracę i prowadzonej działalności. Daje to kwotę miesięcznego dochodu za rok 2014- 5182,70 zł miesięcznie i za rok 2015 – 5232,84 zł miesięcznie.

Z dniem 4 stycznia 2016r. odwołująca stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą. Dnia 16 maja 2016r. odwołująca urodziła dziecko i przebywa na urlopie macierzyńskim. Na czas przejścia ubezpieczonej na urlop macierzyński obowiązki związane z prowadzeniem sklepu przejęła ponownie zainteresowana w takim samym trybie jak poprzednio, tj. prowadziła sklep od godziny 15.00 do zamknięcia. Sklep internetowy działa w dalszym ciągu, jednak ze względu na brak doświadczenia zainteresowanej w tym zakresie na chwilę obecną nie są wystawiane na sprzedaż nowe produkty. Płatnik składek nie zatrudnił nikogo na miejsce odwołującej. Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego obie strony przewidują przywrócenie odwołującej na dotychczas zajmowane stanowisko.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, akt osobowych odwołującej z okresu pracy w firmie (...) Sp. z o.o. w M. koperta k.45. oraz K&J SPORT J. S. w K. koperta k.43, dyplomu ukończenia studiów (...) stopnia, dokumentacji medycznej odwołującej, informacji Urzędu Skarbowego w R. z dn. 14 września 2016r. k.44, list płac za rok 2015 i za styczeń 2016r., wykazu pracowników zatrudnionych przez zainteresowaną k.42, zeznań świadków K. S. k.61-62 i A. S. k.62-63, zainteresowanej J. S..67-68 oraz przesłuchania odwołującej M. S. (2) k.64-67 (nagranie z rozprawy z dnia 16 listopada 2016 r.).

Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Przedstawione w sprawie dokumenty nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, w szczególności nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r., poz.963), zwanej ustawą systemową, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8

i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Po myśli art. 11 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt. 1, 3 i 12, zaś według art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy systemowej, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Za pracownika natomiast – w myśl art. 8 ust 1 – uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 – dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

W myśl art. 46, ust. 1 wskazanej wyżej ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Natomiast po myśli art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wreszcie, art. 83 ust. 1 ustawy systemowej przyznaje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kompetencje do wydawania decyzji w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności między innymi: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W przedmiotowej sprawie nie był przedmiotem sporu fakt podlegania przez ubezpieczoną obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu jako pracownika zatrudnionego przez płatnika składek. Fakt zatrudnienia jej przez tego płatnika składek, okres zatrudnienia, jak i faktyczne świadczenie pracy przez ubezpieczoną nie były bowiem negowane przez organ rentowy.

Przedmiotem sporu była natomiast wysokość podstawy wymiaru składek ustalona przez strony umowy o pracę w wysokości 4.500 zł brutto.

Sąd podziela pogląd organu rentowego iż, ustalenie wynagrodzenia w tej wysokości miało na celu jedynie zapewnienie ubezpieczonej możliwości skorzystania z wyższych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego przy świadomości, iż odwołująca niebawem zaprzestanie pracy z powodu planowanego urodzenia dziecka w czerwcu 2016r.

Zgodnie z art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

W myśl § 2 nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Z kolei zgodnie z § 3 jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana.

Zaś w myśl art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

W ocenie Sądu cytowane wyżej przepisy znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, gdyż działania stron odnośnie ustalonej kwoty wynagrodzenia wykazują cechy pozorności oraz naruszają zasady współżycia społecznego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że samo zawarcie umowy o pracę nawet w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2006r., III UK 156/05, LEX nr 272549, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005r., II UK 320/04, OSNP 2006/7-8/122).

Natomiast ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne, jako dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu (art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k.p.) (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2014r., I UK 302/13, LEX nr 1503234, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005r., III UK 89/05, OSNP 2006/11-12/192). Każdorazowo jednak należy badać okoliczności konkretnego przypadku

Dopuszczalna jest ocena ważności treści umów o pracę wg reguł prawa cywilnego na podstawie art. 58 k.c. w zw. z art. 300 k.p., w tym ocena wysokości umówionego przez strony wynagrodzenia dokonywana zarówno na gruncie prawa pracy jak i na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych. Nadto przyjmuje się, że kontrola wynagrodzenia za pracę w aspekcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego – zarówno w zakresie zgodności z prawem, jak i zasadami współżycia społecznego – może być prowadzona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (vide uzasadnienie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005r., II UZP 2/05, OSNP 2005/21/338).

Zgodnie z art. 78 kodeksu pracy (t.j. Dz.U. z 2014r., poz.1502) wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość pracy.

Przyjmuje się, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji (uzasadnienie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005r., II UZP 2/05, OSNP 2005/21/338). Zdaniem Sądu Najwyższego do oceny ekwiwalentności wynagrodzenia należy stosować wzorzec, który w najbardziej obiektywny sposób pozwoli ustalić poziom wynagrodzeń za pracę o zbliżonym lub takim samym charakterze, który będzie uwzględniał również warunki obrotu i realia życia gospodarczego. W wyroku z dnia 23 stycznia 2014r. (I UK 302/13, LEX nr 1503234) Sąd Najwyższy wskazał, że wzorzec godziwego wynagrodzenia, który czyni zadość ekwiwalentności zarobków do rodzaju i charakteru świadczonej pracy oraz posiadanych przez pracownika doświadczenia i kwalifikacji zawodowych będzie uwzględniał między innymi takie czynniki, jak: siatka wynagrodzeń obowiązująca w zakładzie pracy; średni poziom wynagrodzeń za taki sam lub podobny charakter świadczonej pracy w danej branży; wykształcenie; zakres obowiązków; odpowiedzialność materialna oraz dyspozycyjność.

Na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych wysokość osiąganego wynagrodzenia ma doniosłe skutki gdyż wynagrodzenie stanowi podstawę wymiaru składek na poszczególne ubezpieczenia a zatem ma przełożenie na wysokość pobieranych świadczeń. Niesie to za sobą skutki zarówno w sferze interesu ubezpieczonego jak i interesu

społecznego. Ustalenie nadmiernie wygórowanego wynagrodzenia prowadzącego – w okolicznościach konkretnej sprawy – do pobierania wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nieadekwatnych do odprowadzonych wcześniej składek pozostaje w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, do których na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych należy zaliczyć m. in. zasadę równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, zasadę solidaryzmu ubezpieczeń społecznych, zasadę ochrony interesów i niepokrzywdzenia innych ubezpieczonych, zasadę nieuprawnionego nieuszczipiania środków FUS.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza odnosząc się do poczynionych wyżej rozważań odnośnie wiarygodności twierdzeń stron wysuniętych w toku przesłuchania oraz przedłożonych dowodów Sąd doszedł do przekonania, że wynagrodzenie ubezpieczonej w kwocie 4.500 zł brutto, pomniejszane odpowiednio okresach redukcji wymiaru pracy, ustalone wyżej opisaną umową o pracę, nie odpowiadało charakterowi powierzonych jej stanowiska oraz zakresowi wykonywanych obowiązków. W świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynagrodzenie takie należy uznać za wygórowane. Odwołująca wprawdzie faktycznie przejęła większą część obowiązków płatnika składek, podjęła się stworzenia strony internetowej oraz szeroko pojętego prowadzenia sprzedaży, jednakże słusznie wskazał organ rentowy, iż z pewnością nie może być mowy o pełnieniu przez nią funkcji eksperckiej. Była to praca w charakterze sprzedawcy. Biorąc zatem pod uwagę panujące obecnie realia rynkowe nie sposób uznać ustalonego przez strony wynagrodzenia za adekwatne do pełnionej przez odwołującą funkcji, nawet w przypadku sprzedawcy wykazującego się najwyższym profesjonalizmem, zaangażowaniem i organizacją w prowadzeniu sklepu. Co więcej, niezależnie od powyższego wniosku, przeważające znaczenie ma okoliczność kondycji finansowej i organizacyjnej firmy K (...). Na podstawie analizy przedłożonych w sprawie dokumentów, w tym informacji Urzędu Skarbowego w R. dotyczącej przychodów, dochodów i strat przedsiębiorstwa prowadzonego przez zainteresowaną i jej dochodów z tytułu umowy o pracę uznać należy, iż przy takiej wysokości dochodów, nie jest realnym, aby zainteresowana mogła regularnie wypłacać odwołującej wynagrodzenie w podanej wysokości, gdyż biorąc pod uwagę jej średniomiesięczny łączny dochód z umowy o pracę i prowadzonej działalności po wypłaceniu odwołującej kwoty 4500 zł wynagrodzenia brutto jej miesięczny dochód brutto wynosiłby w roku 2014 -682 zł a w roku 2015 – 732,84 zł. Kondycja ekonomiczna firmy na tego rzędu wydatki nie pozwalała. Należy też wziąć pod uwagę, że sklep działał sezonowo, zaś sprzedaż internetowa poprzez stronę sklepu miała miejsce jedynie w okresie pracy odwołującej, bowiem zainteresowana nie posiadała odpowiedniego doświadczenia w prowadzeniu tego typu spraw i nie kontynuowała jego prowadzenia a dodatkowo w ogóle nie poszukiwała nikogo na czas nieobecności w pracy ubezpieczonej do pracy na jej miejsce-choć zgodnie z treścią art.25 § 1 kp. mogła bez przeszkód zatrudnić na czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy córki na ten czas innego pracownika.

W związku z powyższymi konkluzjami Sąd przychylił się do wysuwanego przez organ rentowy zarzutu pozornego charakteru, a tym samym (biorąc pod uwagę treść art.58§3 kc. w zw. z art. 300 kp.) nieważności ustaleń stron odnośnie przyjętej kwoty wynagrodzenia, co uczyniono celem uzyskania przez ubezpieczoną wyższych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego z tytułu urodzenia dziecka i dokonane było z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z §2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2016r. poz. 1715 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) SSO Joanna Smycz